

První kapitola

V Paříži vládla noc. Po opuštěných chodbách institutu Françoise Duponta běžela jakási dívka. Byla to Marinette! A byla v nebezpečí! Snažila se utéct před Bouří, superničemnicí stvořenou Lišajem, která má moc ovládat počasí.

„Pomóóóc!“ vykřikla Marinette bez dechu a ohlédla se ve strachu, že Bouře už ji dohání.

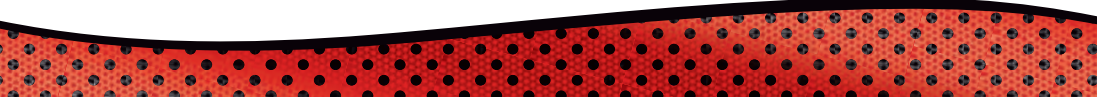
Náhle jí druhá superničemnice zablokovala průchod. Byla to Lady Wifi, zlá proměna její nejlepší kamarádky Alyi Césaire. Znepokojená Marinette změnila směr, aby jí utekla, ale Lady Wifi použila svůj mocný mobil a znehbynila ji. Z druhého konce chodby se přiblížila Bouře. Marinette byla v obklíčení! Bouře rozevřela svůj deštník, vystřelila a Marinette uvěznila do ledové masy.

Superničemnice zvítězily.

„Cha!“ zakřičely a plácly si rukama na znamení spiklenectví.

K překvapení obou se ale náhle objevil SuperNathan, zrzavý superhrdina s fialovou pletí, který byl ve skutečnosti Nathanielem, spolužákem Marinetty. Přišel, aby ji zachránil před jakýmkoli nebezpečím, a využil síly svého magického tabletu.

Vše, co na něm Nathaniel namaluje, se proměňuje ve skutečnost, ale slouží mu také

k vymazání existujících věcí. Jeho síla odpovídá velkému talentu, kterým tento chlapec vládne.

Bouře rozevřela svůj deštník, aby ho napadla, ale SuperNathan byl pohotový a deštník vymazal na svém kouzelném tabletu.

„Áááách!“ vykřikla Bouře.

Aniž by ztrácel jen chvíličku, SuperNathan načrtl krychli a obě superničemnice do ní uzavřel. Porazil je! Nakonec zachránil Marinettu, poté co vymazal led, v němž byla uvězněná.

„SuperNathane, jsi můj hrdina!“ vykřikla dívka a objala ho.

„To nestálo za řeč,“ odpověděl hrdě.

„Miluju tě,“ řekla mu Marinette a něžně ho objala.

„Já tebe také, Marinetto,“ přitákal SuperNathan.

Vtom náhle do Nathanielova stolu uhodila profesorka Mendělejevová a přerušila tok jeho myšlenek.

„Nathanieli!“ zvýšila hlas, protože jí vadilo, že si celou hodinu kreslil.

Všechno to byly jen sny!

„Eh? Co?“ vylekal se.

„Je zřejmé, že ty zkoušku z přírodních věd rozhodně neuděláš. A to kvůli tomu, že se v hodině věnuješ uměleckým aktivitám!“ pokárala ho a zamávala jeho obrázkem ve vzduchu.

„Je mi to líto,“ zamumlal Nathaniel.

„Ihned běž k panu řediteli a ukaž mu to! A to si piš, že toho budeš litovat,“ odpověděla profesorka a poslala ho ze třídy pryč.

Nathaniel se zvedl se sklopenou hlavou a vykročil mezi stoly směrem ke dveřím, ale nevšiml si batohu, který ležel na zemi, a tak zakopl. Kreslicí blok, který držel v ruce, mu

spadl na zem. Naneštěstí zůstal rozevřený ležet přesně uprostřed třídy a všichni jeho spolužáci se pokoušeli zahlédnout, co v něm je.

Nejrychleji se sehnula Chloé, popadla sešit a začala si obrázky prohlížet.

„Á! Podívej, Sabrino!“ vykřikla Chloé a obrátila se na spolužačku, která seděla vedle ní. „To je on jako superhrdina! A podívej, koho zachraňuje! Marinettu!“ dodala vzrušeně.

„Co?“ zeptala se polekaně Marinette.

„Vypadá to, že je do tebe blázen, Marinetto!“ zvolala Chloé a přede všemi se jí posmívala.

„Ach, dej mi to!“ vykřikl Nathaniel a vytrhl jí sešit.

Ale Chloé to obratně zařídila tak, že jí jeden obrázek zůstal. Ten, na kterém byl on spolu s Marinettou.

„Dost, Nathanieli, ven!“ přikázala mu profesorka a ukázala na dveře.

Chlapec vyběhl ze třídy, zahanbený tím, co se přihodilo.

Lišaj se v té chvíli nacházel ve svém doupěti obklopen bílými motýly. Sledoval, co se stalo Nathanielovi v hodině přírodních věd, a pochopil jeho rozpoložení.

„Ach, ti citliví umělci! Jsou kouzelní!“ vykřikl nadšením, zatímco soustředil své

zhoubné síly k tomu, aby stvořil akumu, který bude mít za úkol proměnit Nathaniela v superničemu. „Leť k němu, malý akumo! Přivolej jeho temnou stránku!“

Nathaniel procházel školními chodbami, velmi sklíčený kvůli tomu, co se právě ve třídě přihodilo. Je to umělec, snílek, který se nechá rychle unést fantazií. Co si jen pomyslí jeho spolužáci? Zjistili snad, co cítí k Marinettě? Protože je nesmělý a má strach, že ho ostatní odsoudí, drží raději své ilustrace v tajnosti.

Byl tak zabraný do svých myšlenek, že mu upadla tužka na zem.

Sehnul se, aby ji sebral, ale v momentě, kdy se jí dotkl, objevil se Lišajův akuma. Černý motýl se zmocnil tužky a vložil do ní svou zlou moc. V okamžiku se Nathaniel proměnil v superničemu zvaného Zlolustrátor. Nezměnil se ovšem pouze jeho zevnějšek, ale také jeho chování: náhle se cítil velmi sebejistě.

„Už jsi unavený tím, jak pohrdají tvými tvůrčími silami?“ zeptal se ho telepaticky zlý Lišaj. „Zlolustrátore, já budu tvým novým přítelem a mecenášem. Pomůžu ti, ale věz, že neposkytuji tuto moc zdarma. Potřebuji získat dva předměty.“

„Řekni mi, co potřebuješ!“ odpověděl mu poslušně Zlolustrátor.

Podlý Lišaj prozradil Zlolustrátorovi, že za to, že mu poskytl magicou a nebezpečnou sílu, se z něj stal jeho služebník a musí mu pomoci s jeho hlavním cílem: získat mirákula superhrdinů Kouzelné Berušky a Černého Kocoura – neboli její náušnice a jeho prsten, aby ovládl svět.

Ve třídě se zatím profesorka Mendělejevová vrátila k výuce. Vytvořila několik pracovních skupin, které měly za úkol připravit prezentaci na určité vědní téma.

„Prezentaci o částicové fyzice připraví Nino, Adrien a Alya,“ rozdělila žáky.

„Dobře!“ zavýskli s uspokojením Nino a Adrien a ťukli si pěstmi.

Oba dva byli velmi spokojení, že práci budou dělat spolu, protože jsou dobří kamarádi.

Alya s nimi také skvěle vycházela, takže z nich bude perfektní skupinka.

„Ti mají ale štěstí!“ okomentovala to Marinette.

Líbilo by se jí být na místě Alyi, a moci tak být blíž svému milovanému Adrienovi. Profesorka zatím pokračovala s rozdělováním žáků do pracovních skupin.

„Dále: Sabrina, Chloé a Marinette,“ oznámila.

„Cože?“ vypískla Marinette a zhroutila se na stůl.

S Chloé si nerozuměla, takže vytvořit tuhle pracovní skupinu pro ni bude opravdu noční

můra. Naštěstí neměla žádný problém s druhou spolužačkou, Sabrinou.

„To je teda pech...,“ nadhodila její kamarádka Alya a poplácala ji po zádech, aby ji utěšila.

Chloé se přihlásila.

„Ehm, paní učitelko, mohla byste dát Marinettu k jiné skupině? Sabrina a já pracujeme nejlépe samy dvě,“ navrhla jí.

„Budete pracovat ve skupinách, ne v párech. Nic se měnit nebude,“ zamítla návrh profesorka.

„Nesnáším ji!“ zabručela Chloé našťvaně a hodila pohledem po Marinettě.

Nakonec zazvonilo. Hodina přírodních věd skončila a všichni žáci odešli ze třídy kromě Marinetty a Alayi, které zůstaly sedět.

„Ty asi nechceš změnit skupinu, že?“ zeptala se Marinette Alayi.

„A vydržet tenhle páreček harpyjí? Ne, díky,“ odpověděla jí kamarádka. „Ale buď v klidu, slibuju ti, že budu stát na tvé straně.“

„Jsi nejlepší!“ usmála se Marinette a objala svou přítelkyni.

Marinette byla šťastná, že je Alya její nejlepší kamarádka. Věděla, že s ní může vždycky počítat, když bude potřebovat pomoc nebo útěchu.

